

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนด้านบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะเศรษฐศาสตร์ ระดับ ป.ว.ศ. ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสุ่มมาแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน ทำการทดลองสอบ 2 ครั้ง โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย ทำการทดลองสอบครั้งที่ 1 กับนักศึกษาจำนวน 88 คน ทดลองสอบครั้งที่ 2 กับนักศึกษาจำนวน 115 คน การสอบ 2 ครั้งนี้เป็นการหาคุณภาพด้านความง่ายและค่าอำนาจจำแนก เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบเป็นรายชื่อ ในการทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะเศรษฐศาสตร์ จากวิทยาเขตสกลนคร วิทยาเขตกาฬสินธุ์ วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 341 คน เพื่อหาคุณภาพด้านความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของหลักสูตรบริหารธุรกิจ ได้ใช้คะแนนผลการเรียนเฉลี่ยของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 เป็นตัวเกณฑ์ แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนด้านบริหารธุรกิจชุดนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความมีเหตุผลทางคณิตศาสตร์ แบบทดสอบวัดความสามารถใช้ภาษา แบบทดสอบวัดความสามารถการพิจารณาตัดสินใจโดยอาศัยความเข้าใจ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตารางและกราฟ แบบทดสอบวัดความสามารถการวางแผนงาน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านความจำ

ผลการวิจัยพบว่า ข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบย่อยทั้งหมดฉบับ มีค่าพิสัยของค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง .18 -.81 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .15-.61 การหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตร คูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .74 -.80 ค่าความเที่ยงเชิงพยากรณ์ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ เมื่อใช้แบบทดสอบทั้งหมดฉบับ มีค่า .852 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แบบทดสอบทั้งหมดฉบับสามารถพยากรณ์ร่วมกันได้ร้อยละ 71.50 ตัวพยากรณ์ที่ดีสำหรับการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านบริหารธุรกิจด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธีสเต็ปไวส์ ได้แบบทดสอบสามฉบับคือแบบทดสอบวัดความสามารถใช้ภาษา แบบทดสอบวัดความมีเหตุผลทางคณิตศาสตร์ แบบทดสอบวัดความสามารถพิจารณาตัดสินใจโดยอาศัยความเข้าใจภาษา ในการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า แบบทดสอบย่อยทั้งหมดฉบับวัดองค์ประกอบได้ หกองค์ประกอบ

Abstract

TE 154072

The purpose of this study was to construct the aptitude scholastic Test in Business Administration. The samples were Business Administration. The samples were Business Administration and Economics students who were the fourth year of diploma Level of first semester academic year 2001, studying at Rajamangala Institute of Technology in the northeastern region. The samples were random selected and stratified multistage was used. Two experiments were carried out with 88 and 115 students orderly. The study was to find difficulty and discrimination with 341 students, in order to select and revise the test items. The test qualities was studies with the samples of Business Administration and Economics Faculties at Rajamangala Institute of Technology Sakonnakorn Campus, Kalasin Campus, and Northeastern Campus, in order to employ and indice of difficulty and discrimination, reliabilities and construct validity and predictive validity, in order to predict the learning achievement of Business Administration curriculum. The first semester grade point average was considered in the study. The Aptitude Scholastic Tests consisted of six subtests : Arithmetical Reasoning, Expression, Judgement and Comprehension, Tables and Graphs, and Memory.

The study revealed that difficulty index was ranged from .18 -.81 and discrimination index was ranged from .15 -.61. The reliabilities were computed by Kuder-Richardson Formula 20, ranged from .74 -.80. The multiple regression for the full model of the Aptitude Scholastic Test for learning achievement of Business Administration of six subtests was .852. The statistically significant variable was .05. The significant variable of the full model accounted for 71.50 percent. To make statistically significant in learning achievement for Business Administration stepwise analysis and multiple regression were used for Expression, Arithmetical Reasoning and Judgement and Comprehension. The construct validity of the Aptitude Scholastic Tests were done by using the factor analysis and revealed of six principle factors in the component.